

از اختلاس نیروهای مسلح نیز در امان نماند

استاد (صباح)

برخی با انواع روشهای غیر قانونی میراث فرهنگی کشور را به تاراج می برند. آیا چنین افرادی رامی توان دوستدار وطن دانست؟ آیا آنانکه با روشهای مختلف ثروتهای مادی و معنوی وطن را چپاول مینمایند ،می توان دوستدار وطن دانست؟ رعایت امانت نسبت به اسناد، املاک و دارایی های کشور نوعی وطن دوستی است. اگر کسی سبب چپاول دارایی های ملی شود، نمی توان چنین شخصی رامیهن دوست دانست. کسانی که در مسند امانت داری قرار گرفته اند، بدانند که وظیفه سنگینی بردوش دارند و آن امانتداری و پاسداری از امکانات و دارایی های کشور است. يك وطن دوست واقعی هیچ وقت منفعت ملی را فدای منافع شخصی خود نمی کند.

آسمان در آسمان پرود شد
کوچه کوچه شهر ما نابود شد
بسکه نالیدم گریستم روزها
چشمه اشکم بسان رود شد.

گزارش اداره بازرسی عمومی امریکا برای بازسازی افغانستان می گوید که بیش از دوصد هزار قبضه سلاح مختلف النوع که از طرف وزارت دفاع امریکا به اردوی افغانستان کمک داده شده بود؛ ناپدید می باشند. منابع مختلف احتمال دست داشتن مقامات ارشد از جمله بسم الله محمدی را در ناپدید شدن این سلاح ها نادیده نمی گیرند. در همین حال منابع مختلف تایید می کنند که بخش قابل توجهی از بودجه و تجهیزات نیروهای نظامی توسط باندها غارت و چپاول گردیده است. اما انتظار نمی رود افرادی چون بسم الله محمدی، توسط ارگان های عدلی مورد پیگرد قرار گرفته و سرنوشت میلیاردها دلار پول سرقت و دزدی از بودجه و امکانات نیروهای مسلح، به خزانه ی ملی باز گردد.

چاندرا دریک رساله تحقیقی خود نوشته است که جنگ های چندین ساله در افغانستان زمینه ساز ایجاد شبکه گسترده مواد مخدر شد که در آن فرماندهان محلی، جنگ سالاران، مقام های حکومتی، پروسس کننده گان هرویین، قاچاقبران و تاجران مواد مخدر دخیل بودند.

احمد رشید در کتاب سقوط در هرج و مرج اشاره می کند که اداره استخبارات مرکزی امریکا می خواست که هر برنامه امدادی ایالات متحده در راستای کمک به دستگیری اسامه بن لادن استفاده شود و بیش از این که در بازسازی افغانستان هزینه شود، جنگ سالاران را تقویت کند.

شیث جونز در کتابش تحت عنوان درگورستان امپراتوری ها، جنگ امریکا در افغانستان، می نویسد که در ابتدای حضور ایتلاف بین المللی به رهبری امریکا در افغانستان، جنجال بر سر این که آیا حضور نیروهای بین المللی فراتر از دروازه های کابل گسترش یابد یا نه، سبب شد تا قوماندانان محلی یا جنگ سالاران خلاء به میان آمده را پُر کنند و شماری از آنان نیز از سوی اردوی ایالات متحده کمک شوند.

در پیوند به جایگاه اقتصادی نیرومندان پُر نفوذ، احمد رشید ژورنالیست سرشناس پاکستانی در کتاب سقوط در هرج و مرج اشاره می کند که پالیسی و اشنکتن در حمایت از جنگ سالاران مانع از هر گونه نهاد سازی در حکومت افغانستان می شد. او می نویسد که عاید سالانه گمرکات افغانستان به ۵۰۰ میلیون دالرامریکایی تخمین زده می شد که بیشتر از کل بودیجه این کشور بود، اما در سال ۲۰۰۲ میلادی تنها ۸۰ میلیون دالرجمع آوری شده بود.

اشرف غنی که در آن هنگام وزیر مالیه کابینه رییس جمهور کرزی بود، تخمین زده بود که اسماعیل خان در آن هنگام روزانه ۱۶۰ هزار دالراز بابت وسایط که از ایران و ترکمنستان وارد می شدند، به دست می آورد. گل آغا شیرزی، والی وقت کندهار بر عواید بزرگ رفت و آمد وسایط از کوپته و همچنان از تردد لاری ها از هرات به کابل کنترل داشت. در بندر حیرتان، جنرال دوستم ۳۷ درصد و جنرال عطا محمد نور ۵۰ درصد عواید را به دست می آوردند. نیرومندان هزاره دوازده درصد بهره می بردند و به اساس همین معلومات تنها یک درصد برای پوشش مصارف و معاشات استفاده می شد.

جنگ سالاران همچنان بر منابع طبیعی افغانستان از جمله معادن ذغال سنگ و نمک در بغلان و تخار، کارخانه های سمنت و پنبه و همچنین منابع نفت در شبرغان و نیز معادن زمرد پنجشیر و لعل و لاجورد بدخشان کنترل داشتند.

وزارت مبارزه با مواد مخدر افغانستان اخیرا اعلام کرد که ارزش تجارت مواد مخدر این کشور سالانه به هفتاد میلیارد دالر رسیده است که بخش اصلی این پول، به جیب مافیای بین المللی مواد مخدر و قاچاقچیان می ریزد. اما به یقین گفته می توانیم که ارقام واقعی به مراتب بالاتر از چیزیست که اعلام شده و تعدادی از مقامات مهم دولت کرزی خود ریاست مافیای مواد مخدر کشور را در دست دارند.

دهقانان نادار و درمانده افغانستان که بار اصلی تولید این مواد را به دوش دارند، فقط بخش ناچیز این درآمد هنگفت را بدست می آورند. قاچاق مواد مخدر بخش مهمی از ماموریت امریکا و بریتانیا در افغانستان است. سنلس نهاد بریتانیایی بارها تلاش کرده تا کشت مواد مخدر در افغانستان را قانونمند سازد. این نهاد با مصارف میلیارد دلری در میان دهاقین و زارعین افغان آنها را به کشت و زرع خشخاش تشویق کرده و پول ناچیزی به حاصلات آنها پرداخته است. اینان در حالی تحت نام قانونمند ساختن تولید آنها در کشور رشد می دهند که قبلا کشورهای هند، ترکیه، تایلند و غیره تحت نظارت ملل متحد نیازهای دوايي جهان را با کشت قانونی خشخاش مرفوع می سازند. تولید یکساله تریاک افغانستان، برای همه نیازهای دارویی سه ساله جهان کفایت می کند، درین حال روشن است که اینان می کوشند کشتزار های خشخاش افغانستان را به خاطر ساخت مواد مخدر قانونی سازند. مافیای مواد مخدر همه شریان های دولت حامد کرزی را در دست دارند. پولیس، اردو و امنیت در دست آنهاست و مقام های امنیتی ۳۴ ولایت افغانستان نیز به دستور همین مافیا نصب و عزل

می‌شوند. مافیای درون دولت کرزی برای خرید و فروش، ترافیک و قاچاق مواد مخدر راه‌ها و شیوه‌های مختلفی را در اختیار دارند. بانکها، شرکت‌های امنیتی، شرکت‌های ساختمانی، شرکت‌های ترانزیتی و تجارتي، شرکت‌های هوایی، پولیس، اردو و امنیت همه در دست همین افراد قرار دارند. به فرض محال اگر جایی مشکلی پیش آمد، با پرداخت دالر به ادارات فاسد و گندیده دولت، هیچ مانعی‌ای برایشان وجود نخواهد داشت.

عطا محمد نور، قسیم فهیم، ظاهر قدیر، گل آغا شیرزی، زاهد الماس، دین محمد جرئت، بصیرسالنگی، امان الله گذر، پیرم قل، ایوب سالنگی، عبدالروف ابراهیمی، خانواده کرزی به شمول برادران و برادرزاده‌هایش و جنایت‌کاران جنگی و قاچاقبران بیشمار در صدر فهرست مافیای مواد مخدر هستند. قسیم فهیم در بیش از یازده سال گذشته به منظور کاروبار امن و بدون پرس و پال قاچاق مواد مخدر شاهراه کابل - قندهار، کابل - غزنی، زابل - قندهار و قندهار - سپین بولدک در مرز میان افغانستان و پاکستان را در کنترل و اختیار خود قرار داده است. والی‌ها و قوماندان‌های امنیه ولایت‌های غزنی و زابل به دستور و خواست فهیم تعیین می‌شوند.

خالد از جانب کرزی سال گذشته منحیث مسئول عمومی امنیت زون جنوب کشور نیز تعیین گردید. ناگفته مشخص است که وی مسئول پاکسازی شاهراه کابل - قندهار به منظور کار و بار قاچاق مواد مخدر برای سیاف است. در سال ۲۰۰۹ سیاف فردی به نام ضیاء مسعود را که از دستیاران نزدیک اسدالله خالد است به عنوان قوماندان امنیه زابل تعیین کرد. او مسئولیت مستقیم تامین امنیت کاروان‌های انتقالی مواد مخدر از زابل به سپین بولدک را برعهده داشت. مسعود حدود یک ماه پیش از سوی اسدالله خالد به عنوان رئیس اداره ۲۴ امنیت در شهر کابل تعیین گردید. عبدالرزاق قوماندان امنیه قندهار فرد خونخوار و جنایت‌پیشه از دیگر سربازان گوش به فرمان سیاف است که مسئولیت انتقال مواد مخدر از سپین بولدک به شهرهای کویت و کراچی پاکستان را برعهده دارد.

در باره قاچاقبری و جنایات عبدالرزاق بارها در مطبوعات غربی و بخصوص استرالیا گزارش‌هایی به نشر رسیده‌اند اما او هنوز هم فرد قدرتمند در قندهار به شمار می‌رود. گفته می‌شود سیاف مالک هشت کشتی انتقالی در بندر کراچی و برخی کشورهای عربی است که بیشتر به منظور کار و بار قاچاق مواد مخدر خریداری شده‌اند. قیمت هر کشتی ۱۲ میلیون دالر گفته شده که در مسیر آبهای آسیا - اروپا به کار انداخته شده‌اند. به همین گونه مرزهای شمال افغانستان از جمله بندر حیرتان، شیرخان بندر و بندر آفینه در اختیار و خدمت رشید دوستم و عطا محمد نور دو امپراطور ولایات شمال افغانستان قرار دارند. شرکت هوایی کام ایر که بیشترین سرمایه‌گذاری آن از سوی دوستم صورت گرفته مستقیماً در خدمت تجارت مواد مخدر قرار دارد. مسیر کشورهای آسیای میانه، ترکیه و بالاخره روسیه و برخی کشورهای اروپایی به کمک قاچاقبران و مافیایی بین‌المللی مواد مخدر بروی شرکت کام ایر باز است. ایران هدف دیگر پروازهای مملو از صد تن مواد مخدریست که از طریق طیاره‌های شرکت‌های خصوصی انتقال داده می‌شوند.

شبکه مافیای مواد مخدر در تخار و بدخشان بدست قسیم فهیم و افرادی قرار دارد که در این تجارت خانواده فوزیه کوفی و بخصوص برادرانش در آن سهیم‌اند. ضابط نذیر شاروال بدخشان از دیگر نمایندگان شبکه مواد مخدر فهیم در آن ولایت به شمار می‌رود. شیرخان بندر درکنز نیز یکی دیگر از مسیرهای عمده قاچاق مواد مخدر محسوب می‌شود و از پلی که توسط امریکاییان با مصرف ۳۷ میلیون دالر بالای دریای آمو اعمار گردیده، جهت انتقال این مواد به آسیای میانه استفاده می‌شود، که از آنجا به بازارهای عمده در روسیه و اروپا راه می‌یابند.

همچنان بسم الله محمدی چهارقرارداد بزرگ را با بهره گیری ناجایز از صلاحیت دولتی در اختیار پسرش قرار داده و اکنون پسرش عامل اصلی در انجام پروژه ی ساختمان «پنتاگون» در کابل به شمار می رود.

همچنان در همکاری با فرزند یونس قانونی به دلیل بسته گی خانواده گی، شش قرار داد بزرگ دیگر را نیز از آن خود کرده است. بسم الله ده ها تَن از بهترین تجهیزات صحتی شفابخانه ی سردار داوود خان را که قوای بین المللی به آن جا انتقال داده بودند؛ از طریق فروشگاه دوافروشی برادر رئیس صحتیه سابق وزارت دفاع، (یفتلی) به فروش رسانیده است. براساس اسناد موجود در اداره ی ناظر خارجی، حق بسم الله از شفابخانه سردار داوود، بیست هشت میلیون دالر مشخص شده است. برخی منابع بین المللی به بسم الله محمدی پیام داده اند که اعضای خانواده ی وی به طور منظم کاروان های قاچاق مواد مخدر از افغانستان به خارج را رهبری می کنند.

علاوه بر آن، مجموعه مدارک و اسناد مربوط به فروش ذخیره گاه های مهمات ولایت پنجشیر به امریکایی ها و اردوی ملی از دوسیه های کلان و مشترک فهیم و بسم الله است که می تواند سرنوشت سرمایه های آن ها را با سوالات و بازخواست های ملی و بین المللی رو به رو بسازد. ذخایر اسلحه و مهمات پنجشیر تحت مدیریت و اداره فهیم و بسم الله خان از ابتدای سقوط طالبان به بعد، تحت پوشش کمپنی های قراردادی اکمال کننده ی مهمات و سلاح برای اردوی ملی از کشورهای روسیه، اکرائین و جمهوری چک به فروش رفته است. آن ها به همین منظور، یک دفتر جعلی در دوبئی و کابل تأسیس کرده بودند؛ و منابع تحقیق، دوسیه های کامل آن را در اختیار دارند.

در گزارش ذکر شده است که علی رغم دنباله سنگینی از اتهامات و جرائم، بسم الله خان برای بسیج مردم علیه حکومت غنی کارزار سراسری به راه انداخته و برای سامان دهی پروژه ی مجاهدین و «مقاومت» با حامد کرزی رئیس جمهور پیشین به طور منظم دیدار و مشورت هایی داشته است.

قضیه اختلاس یک میلیارد و پنجمصد و بیست افغانی از قرارداد سی نو قلم البسه در معینیت محافظت عامه وزارت داخله قضیه اختلاس یک صدو سی دومیلیون افغانی از قرار داد البسه در وزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس سه صدپنجاه دومیلیون افغانی از قرار داد سه صدپنجاه دو قلم دوا در معینیت محافظت عامه وزارت داخله قضیه اختلاس هفت میلیون دالر از قرار داد دو قلم بوت و البسه در وزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس بیست هشت میلیون افغانی از قرار داد کیک و کلچه ماموران پولیس در وزارت داخله قضیه اختلاس ششصد و بیست هفت میلیون افغانی از قرار داد شصت سه قلم ظروف وزارت داخله

قضیه اختلاس چهارصد و دو میلیون افغانی از چندین قراردادهای وزارت داخله .

دستور غنی، مبنی بر تعلیق قراردادهای خرید مواد سوختی وزارت دفاع ملی و اعلام ممنوع الخروج شدن مسوولان لوژستیکی این وزارت، زنگ هشدار ی را برای عاملان فساد در وزارت دفاع ملی به صدا در آورد. وجود مصارف گزاف سوختی و تداوم حیف و میل های گسترده در وزارت دفاع ملی، به خصوص خرید و مصرف مواد سوختی، حدیث کهنه ای است که هرازگاهی از سوی رسانه ها و برخی از نهادهای بی طرف روایت شده است. اما در برابر این روایت های افشاگرانه و شفافیت طلبانه هیچ واکنشی نشان داده نشده است. گوش های مسوولان امور یا چنین صداها را نشنیده و یا هم مواعی فراروی رسیدن این صداها به گوش آنان وجود داشته است.

غنی تصمیم گرفته است تا تمامی قراردادهای بزرگ، از سوی شخص او نظارت شوند و بخش قراردادهای وزارت دفاع به بخش ملکی واگذار گردد. براساس این تصمیم در نظر است اسناد تمامی قراردادهای تیل وزارت دفاع در اختیار ریاست جمهوری قرار گیرد و بعد مجدداً به داوطلبی گذاشته شوند تا فسادى که در این زمینه وجود دارد، برطرف گردد. رییس جمهور غنی گفته است که فساد در اداره های دولتی را از بین می برد.

این تصمیم پس از آن گرفته شد که گزارش هایی در مورد فساد گسترده در قراردادی های وزارت دفاع، به نشر رسید. پیش از این برخی از رسانه های بین المللی گزارش هایی در مورد فساد در شفاخانه چهارصد بستر سردار داوود به نشر رساندند. بررسی فساد در قرارداد وزارت دفاع یکی از گام های عملی رییس جمهور برای مبارزه با فساد است. آگاهان می گویند اختلاس هایی از این نوع در بسیاری وزارت خانه ها وجود دارند و در صورتی که اراده جدی برای مبارزه با فساد وجود داشته باشد، حکومت در مبارزه با این پدیده کامیاب خواهد شد. ریاست جمهوری از آیساف خواسته است، تا زمان عقد قرار داد جدید، تیل مورد نیاز اردوی ملی را به آنان برساند. براساس تصمیم ریاست جمهوری، تا زمانی که بررسی ها در مورد قرارداد تیل در وزارت دفاع به پایان نرسد، پول شرکت قراردادی تادیه نمی شود. ریاست جمهوری هیاتی را تشکیل کرده تا موضوع فساد در وزارت دفاع را بررسی کند.

تخلیه تانکرهای رنجرهای اردوی ملی توسط رانندگان و حتی صاحب منصبان این نهاد، یکی از مواردی بوده است که بارها شهروندان شاهد آن بوده است. جدا از خورد و بردهای جزئی، فسادهای کلانی نیز در مصرف مواد سوختی وزارت دفاع ملی وجود داشته است. حقیقت این است که هرگاه حرکت اصلاحی ریاست جمهوری در زمینه تحقق اهداف آن که همانا کاهش هزینه های سرسام آور است به فرجام رسیده و محقق شود، کار بزرگی در راستای شفافیت زایی صورت گرفته و بخشی از وابستگی های شدید مالی دولت در عرصه تأمین نیازهای مالی برای نهادهای امنیتی و نظامی کاهش خواهد یافت. زیرا بیشترین مصرف دولت در بخش های نظامی و امنیتی است و هرچه این ارگان ها به کمک های خارجی نیاز بیشتری داشته باشند، به همان اندازه آسیب پذیری و ضربه پذیری دولت و حکومت افزایش یافته و این مسأله، حکومت را بیش از پیش ضعیف و متزلزل خواهد ساخت.

سامانمند شدن نهادهای امنیتی و کاهش هزینه های بی جا و هنگفت از روی دوش این نهادها به استقلال امنیتی و ثبات سیاسی کشور نیز کمک خواهد کرد، زیرا هرچه نظام های امنیتی به لحاظ اقتصادی و منابع تمویلی دارای مصارف گزاف باشند، شدت وابستگی آنان به کمک های خارجی بیشتر شده و نظام سیاسی را وابسته تر خواهد ساخت. این مسأله به ضرر ثبات سراسری و امنیت پایدار نیز می باشد. زیرا تا هنوز هم دولت افغانستان نتوانسته است منابع مالی اش را در بخش های انکشافی و امنیتی از عواید داخلی خویش تأمین نماید و این مصارف به مساعدت های بیرونی وابسته است.

اما اصل سخن در این است که آیا رییس جمهور و تیم اصلاحاتی وی که از مرکز قدرت (ریاست جمهوری) رهبری و هدایت می شود، در آوردن اصلاحات موفق خواهد شد؟ این پرسش از آن رو اهمیت دارد که باندهای فاسد در ادارات مختلف دولتی ریشه دارتر از آن است که بتوان با یک حرکت اصلاحی ریشه آنان را خشکانده و از دوام عمر زیان بار شان جلوگیری کرد. باندهای فساد در ادارات دولتی همواره یک گام جلوتر از دولت بوده و به محض آغاز هرگونه تکنیک مبارزه با فساد، شگردهای قوی تری را اختیار نموده و جلو اقدامات اصلاحی را می گیرند. لذا ضروری است تا حکومت

متوجه هرگونه نیرنگ باندهای فاسد بوده و نگذارد تا اقدامات انجام شده خنثی شده و عدم تأثیرگذاری آن، ابهت و هیبت حکومت را شکسته و اقتدار آن را برای بار دیگر بر زمین بزند.

تنها در قراردادهای وزارت دفاع بالغ بر پنجاه میلیارد دفاعی معادل یک میلیارد دلار اختلاس صورت گرفته است. در سالهای اخیر رسانه های داخلی هم به این موضوع پرداختند. صدای امریکا بتاريخ ۲۰ سنبله ۱۳۹۱ از مفقود شدن اسناد خریداری و مصرف تیل و روغنیات وزارت دفاع خبر داد. بر اساس یافته های دفتر سوپکو، حساب خریداری نفت و سایر روغنیات وزارت دفاع ملی از ماه اکتوبر سال ۲۰۰۶ تا ماه فبروری سال ۲۰۱۱، عمداً از بین برده شده است. با در نظر داشت اینکه مصرف سالانه تیل و روغنیات وزارت دفاع صدها میلیون دلار است، میتوان گفت با نابود کردن این اسناد، رهبری وزارت دفاع کوشیده بر یک اختلاس میلیارد دلاری پرده اندازد.

فساد دیگر که در میان سران وزارت دفاع صورت گرفته فروش زمینهای وزارت دفاع است. قسمتی از زمین های فرقه سابق هرات که مربوط به وزارت دفاع ملی است از سوی قوماندان اسبق قول اردوی ظفر به مبلغ هشت میلیون دلار باهمیاری وزارت دفاع به فروش رسیده است.

بسم الله محمدی در مشوره با گروهی از طرفداران، فشار می آورند که وی از نام پنجشیر و مجاهدین صدای خود را بلند کند که فردا ممکن است دیر باشد. بسم الله با جبهه یی از داخل به چالش کشیده شده است. حتی شماری از نهاد های ریاست جمهوری قصد دارند وی را به طور نمونه برای محاکمه مالی و جنایی نامزد کنند. پیشنهاد اولی آن است که وی از سوی حکومت رسماً ممنوع الخروج اعلام شود. اما منابع در حکومت گفته اند که نیاز به ایجاد موانع برای سفرهای بسم الله خان احساس نمی شود. استدلال آن ها این است که وی جایی برای فرار و پناه گاهی برای پنهان شدن ندارد. گمان نمی رود عبدالله قادر باشد از وی حمایت کند. اصلاً اراده یی برای دفاع از وی نیز وجود ندارد.

گزارشی وجود دارد که مبالغ بسیار سنگین که به صدها میلیون دلار بالغ می شود؛ از بابت فروش اسلحه و مهمات پنجشیر به قطعات اردوی، در اختیار جنرال بسم الله محمدی قرار گرفته و قرارداد های صد ها میلیون دلاری وزارت دفاع را نیز گرفته است. اسناد و اوراق مبالغی که از سوی امریکایی ها در بدل فروش اسلحه و مهمات پنجشیر پرداخته شده جمع آوری شده است. نقطه ضعف بسم الله در صورت باز شدن دوسیه های مالی، عناصر در داخل پنجشیر استند که با بسم الله و یا در شبکه داد و ستد تسلیحاتی با وی کار کرده و چند تایی هم به شدت از وی ناراضی شده اند. به همین سبب بسم الله از نمایش های سیاسی دست برداشته و متوجه خطری شده است.

تشویش بسم الله ازین هم بیشتر شده و بحران اختلاس و سازشکاری در خریداری و عرضه مواد نفتی به واحد های وزارت دفاع هنوز سر جاییش باقی است و درین میان امیری رئیس شورای ولایتی سابق پنجشیر، با تهیه اسناد و مدارک بسیار گسترده علیه بسم الله حرکت خود را شروع کرده است. وی مدعی است که بسم الله دوصد هزار دلار از وی مقروض است؛ اما برای مدعی الیه دادن دوصد هزار دلار بسیار گران است. چند تن دیگر از مخالفان نیز عقب و یی صف بسته اند. یکی از افراد که از نزدیک با بسم الله رابطه داشته و کار کرده، گفته است که جان او را میتوان گرفت؛ اما گرفتن پول از وی ناممکن است. وی در توجیه این سخن مدعی شده است که در چهارده سال، با آن که بسیار ثروتمند شده، در مناسبت های خاص، از جمله روز استقلال، عید فطر و عید اضحی، خودش را به آب و آتش می زد که از کرزی یک مقدار عیدی بگیرد. کرزی هم از خزانه سرکار مشت می زد و از پنج هزار تا بیست هزار دلار عیدی می داد.

اما از جانب دیگر سازمان دیده بان شفافیت بین المللی از موجودیت فساد در سکتور دفاعی و امنیتی اظهار نگرانی کرده و از فساد گسترده در بخش خریداری و تدارکات در این دو سکتور هشدار داد.

این سازمان جهت جلوگیری و مبارزه با فساد در نهاد های دفاعی، اولین تحقیق عملکرد دولت ها را در پیوند به ریشکن ساختن پنج خطر برجسته (خطرات سیاسی ؛ مالی ، منابع بشری ، عملیاتی و تدارکاتی) انجام داده که نتایج آن در کنار دریافت ها ؛ بیانگر خطر گسترده فساد در سکتور های دفاعی است. سازمان دیده بان شفافیت بین المللی بریتانیا می گوید که این نهاد از یکسال بدینسو، تحقیقی زیر نام " برنامه دفاعی و امنیتی " را در بیش از ۸۰ کشور به شمول افغانستان انجام داده است. سکتور دفاعی افغانستان دچار مسایل جدی از جمله رشوه ستانی وسیع ، عدم شفافیت پروسه استخدام، ترفیع های غیر معیاری، ضعف در پروسه تدارکات و قراردادی ها و ... در مقایسه با سایر کشورهای پس از جنگ میباشد مارک پایمان رئیس برنامه دفاعی و امنیتی سازمان شفافیت بین المللی در نشست خبری در کابل، موجودیت فساد در سکتور های دفاعی را خطرناک و تفرقه برانگیز خوانده گفت که این پدیده باعث ضایعات فراوان گردیده و بهای آن را شهروندان ، سربازان ، کمپنی ها و در نهایت خود حکومت افغانستان خواهد پرداخت.

پایمان، در بخش های خریداری و تدارکاتی این سکتور ها که بیشتر از سوی کمپنی های امنیتی خارجی تهیه میشود انتقاد کرده، نگرانی اش را از دستبرد های گسترده و عدم شفافیت این پروسه ابراز داشت و گفت- افغانستان در میان کشورهای پس از جنگ، در بخش خریداری و تدارکات ضعف جدی دارد و این بیانگر خطر بزرگ فساد در بخش دفاعی و امنیتی میباشد. رئیس برنامه دفاعی و امنیتی سازمان شفافیت بین المللی در بریتانیا ، تداوم فساد در این سکتور ها را ترویج فرهنگ معافیت خوانده افزود، که حکومت افغانستان در زمینه مبارزه با آن باید در نظارت از ستراتیژی بودجه دفاع و امنیت و تقویت نیرو های امنیتی افغان یکبار دیگر غور نماید. سازمان شفافیت بین المللی در مورد فساد در سطح جهان سال گذشته گزارشی را نیز نشر کرد که بر اساس آن افغانستان در میان کشورهای دارای بیشترین فساد در سطح جهان قرار گرفته بود. فساد در سکتور دفاعی و به ویژه در این شرایط حساس تاثیر تباہ کننده دارد و این کار اعتماد شهروندان را نسبت به سکتور دفاعی و نیرو های امنیتی از بین میبرد .

۲ ماه قبل رییس جمهور غنی با صدور فرمانی و وظایف ۶ تن از کارمندان ارشد وزارت دفاع ملی را به حالت تعلیق در آورد و در کنار آن هیئتی را به سرپرستی حمیدالله فاروقی موظف به بررسی قرار داد های لوژیستیکی وزارت دفاع کرد که این هیئت امروز در کابل نتایج بررسی خود را ارائه نمود. حمیدالله فاروقی؛ رییس هیئت بررسی قرار داد های لوژیستیکی وزارت دفاع گفت: در قرارداد تیل وزارت دفاع ملی حدود ۱۰۰ میلیون دالر افزایش قیمت به سود شرکت های قراردادی بوده است. شرکت های قراردادی در تبابی با وزارت دفاع ملی، اداره خدمات بازسازی و انکشافی افغانستان و مسوولان کمیسیون خاص تدارکات وزارت دفاع تلاش کرده اند حد اقل ۱۰۰ میلیون دالر را در قیمت نفت مورد نیاز این وزارت افزایش بیاورند. طرف های قرار داد که در ابتدا ۱۷ شرکت بودند و بعداً به ۶ ، ۴ و بالاخره به ۲ شرکت تقلیل یافتند بین هم توافق کردند تا قرارداد را به قیمت بلند به سود شرکت های قراردادی با حکومت به امضا برسانند. قرار داد تیل وزارت دفاع حدود یک میلیارد دالر امریکایی بوده که در داوطلبی از میان هفده شرکت در نهایت به دو شرکت غضنفر و شرکت مشترک عبدالواسع فقیری، جنرال لوژیستیک و نابل لوژیستیک تعلق گرفت. هیئت موظف یافته های شانرا با رییس جمهور غنی نیز شریک ساخته و در این بخش به رییس جمهور ۹ پیشنهاد ارائه کرده است که در بخشی از این پیشنهادها

خواسته شده تا افراد دخیل در این قرار داد، از وظایف شان برکنار شده و به ارگان های عدلی و قضایی معرفی شوند. بسیار به موقع جلو یک ضرر بزرگ گرفته شده است، او از دولت نیز خواست که قرار داد مذکور مجدداً به داوطلبی گذاشته شود. رییس جمهور گفته است که با تمام ۹ پیشنهاد ارایه شده از سوی هیئت حقیقت یاب موافق است و همه را می پذیرد.

منابع و ماخذ: وبگاه های وزارت دفاع ملی - داخله و منابع خبری - ویکی پدیا- ریانووستی، صدای روسیه ، اردو سیاست اثری گرانبهای جنرال محمد نبی عطیمی ، نوشته و پژوهشهای قبلی نویسنده دروسایل اطلاعات جمعی و وبگاه های منابع خبری آمریکا و تصویر هاگوگل و آرشیف شخصی نویسنده .